

22. oktober 2013

I medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål:

Spørgsmål til sagen om uberettiget afskedigelse af Selvstyrets Retschef:

- 1. Hvad er det største og hvad er det mindste antal jurister, som har været ansat i Lovkontoret i perioden mellem 1. januar 2012 og nu?**
- 2. Hvad er det største og hvad er det mindste antal jurister, som har været ansat i Departementet for Erhverv og Råstoffer i perioden mellem 1. januar 2012 og nu?**
- 3. Hvor stort et beløb har Departementet for Erhverv og Råstoffer sammenlagt anvendt på advokatbistand i perioden mellem 1. januar 2012 og nu?**
- 4. Hvor stort et beløb har Lovkontoret sammenlagt anvendt på advokatbistand i perioden mellem 1. januar 2012 og nu?**

(Medlem af Inatsisartut Jens B. Frederiksen, Demokraterne)

Begrundelse:

Jeg har siden offentliggørelsen af den redegørelse, som Naalakkersuisut har bestilt fra sin advokat vedr. afskedigelsen af Selvstyrets retschef, stillet et par spørgsmål til belysning af om redegørelsen lever op til de krav man må stille til en seriøs advokatundersøgelse: Om den tegner et fair og objektivt billede af sagen, eller om den blot forsøger at miskreditere retschefen.

En af de ting jeg bed mærke i, da jeg læste redegørelsen, er at den inddrager et notat, som i forbindelse med den påtænkte afskedigelse af retschefen blev indhentet fra Departementet for Erhverv og Råstoffer. I redegørelsen citeres bl.a. følgende fra notatet:

"Bestridelse af jobbet som chef for lovafdelingen kræver, udover solide juridiske kvalifikationer, politisk tæft og gode samarbejdsevner på tværs af Selvstyrets departementer. Departementet for råstoffer har desværre kunnet konstatere i en række sager, at [retschefen] har manglet evne og kvalifikationer til at kunne bestride stillingen. Det drejer sig om både basal forvaltningsretlig viden, men også en manglende evne til at søge løsninger for problemstillinger i en politisk styret organisation."

En skarp kritik, må man sige – som dog også efterlader et trist og temmelig foruroligende billede af de forventninger man visse steder i systemet har til Selvstyrets øverste jurist: Forventninger om "politisk tæft", frem for politisk neutralitet, faglig kompromisløshed og mod til at insistere på overholdelse af gældende regler.

Det kommenterer Naalakkersuisuts advokat dog ikke. Han nøjes med at oplyse, at der i notatet er opremset en række eksempler på sager, hvor retschefen efter departementets opfattelse har udvist manglende dømmekraft.

Naalakkersuisuts advokat forholder sig ikke til, om der faktisk var *grundlag* for den skarpe kritik i det til lejligheden indhentede notat. Dog får man – hvis man hænger på til side 28 i redegørelsen – at vide at Selvstyrets Økonomi- og Personalestyrelse vurderede, at notatet fra Departementet for Erhverv og Råstoffer *IKKE* udgjorde et tilstrækkeligt grundlag for at iværksætte hverken afskedigelse eller bortvisning af retschefen. Og hænger man på helt til side 44 får man at vide, at de forhold der er nævnt i notatet efter advokatens vurdering ikke havde en karakter der gør, at de uden forudgående advarsler eller påtaler i sig selv kunne danne grundlag for bortvisning eller afskedigelse.

Naalakkersuisuts advokat forholder sig heller ikke til, om retschefen har haft de nødvendige ressourcer til at løfte de opgaver han har haft. Om Lovkontoret har haft en tilstrækkelig bemanning. Det forekommer mig at være en bemærkelsesværdig mangel i redegørelsen.

Hvor mange jurister har retschefen haft i sin afdeling? Og til sammenligning: Hvor mange har Departementet for Erhverv og Råstoffer haft? Hvor store beløb har departementet brugt på advokatbistand?

Det er i den forbindelse interessant, at Naalakkersuisuts advokat i sin redegørelse nævner, at retschefen i begyndelsen af februar uden om den konstituerede departementschef, Søren Stach Nielsen, indkaldte til et møde med cheferne for forskellige andre afdelinger i Formandens Departement (Bestyrelsessekretariatet, Udenrigsdirektoratet, Informationskontoret), hvilket efter Søren Stach Nielsens opfattelse vidnede om manglende loyalitet og forståelse for kommandovejene. Af referatet fra dette møde (som meget belejligt blev udfærdiget 30. maj; næsten 4 måneder efter mødets afholdelse, men få dage efter at retschefen havde insisteret på, at ansøgningerne om aktindsigt i Julie Rademacher-sagen skulle imødekommes) fremgår det, at retschefen havde indkaldt til mødet fordi der var behov for at få truffet beslutning om budgettet for de enkelte afdelinger i Formandens Departement, og at den konstituerede departementschef, Søren Stach Nielsen, havde forsømt at træffe sådanne beslutninger.

Var der her tale om et nødråb fra en retschef, som ikke bare manglede mandskab, men også penge til at ansætte folk for? Det er ikke et spørgsmål, som Naalakkersuisuts advokat har ulejliget sig med at belyse.

Spørgsmålet er dog ikke kun relevant i forhold til sagen om den uberettigede afskedigelse af retschefen. Det er også af væsentlig interesse at få belyst, om Selvstyrets Lovkontor fortsat er underbemandet. Hvis rygterne taler sandt er der kun to jurister tilbage i Lovkontoret i dag. Til gengæld har Formanden for Naalakkersuisut angiveligt (som den første formand i 15 år) fundet det nødvendigt at have hele to ministersekretærer under sig, og har derfor ladet opslå endnu en stilling. Hvis dette er rigtigt, siger det meget om prioriteringerne hos Naalakkersuisut i denne tid...

DEMOKRAATIT
DEMOKRATERNE

Spørgsmålene bedes besvaret inden for 10 arbejdsdage fra modtagelsen.